

Інформаційні джерела:

1. eCommerce Report 2019. Statista Digital Market Outlook / Statista. URL: <https://www.statista.com/study/42335/ecommerce-report/>

2. Individuals using the Internet (% of population) / World Bank. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/IT.NET.USER.ZS>

УДК 339.972

О.Г. Сидорчук, д-р екон. наук, доц. (*ЛПРІДУ НАДУ при Президентові України, Львів*)

А.Д. Шастун, канд. екон. наук (*ІЕП НАН України, Київ*)

ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ ДО 2030 РОКУ В СВІТЛІ ПРОБЛЕМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Забезпечення умов сталого розвитку визначається вимогами і національної, і економічної, і соціальної безпеки. Головною метою сталого розвитку є безпечний та гармонійний розвиток його складових соціальної, економічної та екологічної сфер задля забезпечення гідного життя сучасних та майбутніх поколінь, а у широкому сенсі – збереження людства. Україна належить до держав, які взяли на себе міжнародні зобов'язання щодо переходу системи господарювання на принципи сталого розвитку. Зберегти ресурси для існування і розвитку нації на сьогодні і у майбутньому стає національним інтересом, який можливо реалізувати через забезпечення соціальної, економічної та екологічної безпеки.

У вересні 2015 р. у рамках 70-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН у Нью-Йорку відбувся Саміт ООН зі сталого розвитку, на якому було схвалено нові орієнтири сталого і життєстійкого розвитку (Резолюція "Перетворення нашого світу: Порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року" (2015) [1]. Україна, як і інші країни-члени ООН, приєдналася до глобального процесу сталого розвитку та адаптації глобальних цілей сталого розвитку 2030 до національних умов.

Так, Уряд України у 2017 р. представив Національну доповідь «Цілі сталого розвитку: Україна» [2], яка визначає базові показники для досягнення Цілей сталого розвитку (ЦСР) до 2030 р. Також був розроблений законопроект «Стратегія сталого розвитку України до 2030 року» та Національний план дій до 2020 року щодо впровадження Стратегії [3]. Цінність цього документу в тому, що він визначає основні

вектори розвитку, серед яких вектор безпеки є пріоритетним. Він включає забезпечення безпеки держави, бізнесу та громадян, захищеності інвестицій та приватної власності, забезпечення миру і захисту кордонів, чесного та неупередженого правосуддя, невідкладне проведення очищення влади на всіх рівнях та забезпечення впровадження ефективних механізмів протидії корупції. Пріоритетом є безпека життя та здоров'я людини, що неможливо без ефективної системи охорони громадського здоров'я, надання належних медичних послуг, захищеності соціально вразливих верств населення, безпечного стану довкілля і доступу до якісної питної води й санітарії, безпечних і якісних харчових продуктів та промислових товарів. Проте Стратегія досі не набула чинності. Натомість вийшов Указ Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» №722/2019 від 30 вересня 2019 року [4]. Цей нормативно-правовий документ визначає загальні рамки забезпечення національних інтересів України щодо сталого розвитку економіки, громадянського суспільства і держави для досягнення зростання рівня та якості життя населення, додержання конституційних прав і свобод людини і громадянина.

Реалізація Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року спрямована на зміцнення національної, соціальної, економічної, екологічної безпеки. В найбільшій мірі взаємозв'язок процесів досягнення сталого розвитку та соціальної безпеки в Україні проявляється у таких Цілях: Цілі 1: Подолання бідності; Цілі 3: Підтримка здоров'я та здорового способу життя; Цілі 4: Якісна освіта; Цілі 8: Сприяння сталому економічному зростанню, повній продуктивній зайнятості та гідній праці; Цілі 9: Сприяння індустріалізації та інноваціям, створення стійкої інфраструктури; Цілі 10: Скорочення нерівності; Цілі 16: Мир та справедливість; Цілі 17: Глобальне партнерство заради досягнення цілей сталого розвитку.

Більшість Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року пов'язані з соціальною безпекою людини, яка не повинна жити у бідності, а повинна бути зайнятою і працювати в гідних умовах, завдяки чому сприяти сталому економічному зростанню, бути здоровою і вести здоровий спосіб життя, а також мати можливість здобуття якісної освіти. Соціальна безпека суспільства та держави вимагає миру та справедливості, скорочення нерівності, глобального партнерства заради досягнення цілей сталого розвитку.

Напрямами забезпечення соціальної безпеки в Україні відповідно імперативам забезпечення сталого збалансованого розвитку є:

– забезпечення високого рівня та якості життя населення, зростання його доходів за рахунок високопродуктивної праці, трудової, підприємницької та інноваційної активності;

- зниження рівня тінізації економіки, подолання корупції;
- збереження та нагромадження інтелектуального капіталу країни; створення сприятливих умов формування і розвитку людського та соціального капіталів;
- соціальна орієнтація економіки, дотримання вимог економічної та соціальної безпеки країни;
- досягнення консенсусу головних політичних сил щодо стратегічних орієнтацій розвитку країни, забезпечення стійкості соціальної політики;
- підвищення рівня соціальної відповідальності суб'єктів у системі суспільних відносин та державного управління;
- запровадження механізмів затребування відповідальності державних і регіональних органів за несприятливий соціальний та економічний стан;
- розвиток державно-приватного партнерства в системі економічного та соціального управління, суспільних та соціально-трудових відносин;
- підвищення рівня культури безпеки людини, працюючого населення;
- досягнення низького рівня конфліктної і соціальної напруженості; зниження протестного потенціалу суспільства;
- соціалізація складових економічної політики (інвестиційної, цінової, бюджетної, грошово-кредитної, податкової, структурної тощо);
- гармонізація суспільних відносин, гуманізація взаємин між людьми, зростання суспільної довіри, співробітництва, соціального партнерства, солідарності, згуртованості;
- дотримання та реалізація національного законодавства в економічній і соціальній сферах; соціальна орієнтація економіки;
- додержання принципів сталого розвитку в системі національного господарювання і виконання зобов'язань, визначених у міжнародних договорах, учасником яких є Україна.

Інформаційні джерела:

1. Резолюція Саміту ООН зі сталого розвитку "Перетворення нашого світу: Порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року". URL: <http://sdg.org.ua/ua/resources-2/344-2030-2015>
2. Національна доповідь «Цілі Сталого Розвитку: Україна», URL: http://un.org.ua/images/SDGs_NationalReportUA_Web_1.pdf
3. Проект закону України «Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року» від 07.08.2018 № 9015 URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH6YF00A.html

4. Указ Президента України №722/2019 від 30 вересня 2019 року «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» URL: <https://www.president.gov.ua/documents/7222019-29825>

УДК 005.12:658.87

О.Д. Тімченко (*ХДУХТ, Харків*)

Л.М. Смокова (*ХДУХТ, Харків*)

ОСНОВНІ ЕЛЕМЕНТИ УПРАВЛІННЯ ПРОДАЖАМИ В ПІДПРИЄМСТВАХ ТОРГІВЛІ

Управління продажами розглядає формування тактичних цілей продажів, контроль виконання поточного плану заходів, планування і управління ресурсами, необхідних для поточного забезпечення продажів. Управління продажами в загальному сенсі не відрізняється від управління будь-якою іншою діяльністю. У будь-якому випадку керуючий продажами повинен визначити цілі роботи, вести контроль досягнення цих цілей, управляти процесом досягнення цілей.

В узагальненому вигляді управління продажами можна уявити як сукупність основних напрямків менеджменту, що забезпечує високу ефективність продажів.

Менеджмент управління продажами вибудовується на таких основних елементах управлінської діяльності:

- виявлення цільових груп, на яких фокусуються продаж: окремі цільові клієнтів; цільові групи; сегменти; стратегічні ніші; підтримують ніші;

- визначення стратегії і тактики роботи з цільовими групами: вихід на цільові групи; формулювання пропозиції; формулювання зняття заперечення; формування контрпропозиції; розробка механізмів перемикання клієнтів конкурентів; визначення тактики утримання клієнтів, розширення спектру пропозицій; визначення тактики роботи з претензіями;

- формування каналів розподілу і продажу: визначення ефективних каналів розподілу, з точки зору найбільш інтенсивного і ефективного розподілу товарів;

- управління каналами продажів: прогнозування продажів по каналах; визначення умов для кожного каналу; управління стимулюванням і комунікацією;